

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 10C/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020202059
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2022:0020202059.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Zdenko Švárný v právnej veci žalobcu: Z. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Szárszoi, s.r.o., Štefánikova 8, 071 01 Michalovce, proti žalovanému SR konajúca Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.862,43 € do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 73,38%, o ktorej výške bude rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 6.5.2020 sa žalobca domáhal náhrady škody voči žalovanému a to na tom základe, že uznesením uznesením povereného príslušníka OR PZ B., ČVS: ORP-XX/X-VYS-HE-XXXX bolo vznesené obvinenie za prečin usmrtienia v zmysle ustanovenia § 149 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu B., sp. zn. 3T/93/2016 zo dňa 15.05.2018 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Proti rozsudku podal prokurátor odvolanie, ktoré bolo v zmysle ustanovenia § 319 Trestného poriadku zamietnuté ako nedôvodné, a to rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 9To/50/2018 zo dňa 05.12.2018. Uviedol, že v tejto súvislosti vznikli žalobcovi náklady spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 3.000 Eur. Časť odmeny advokáta vo výške 700 Eur bola právnenému zástupcovi uhradená dňa 06.11.2015 a zvyšná časť odmeny vo výške 2.300 Eur bola uhradená dňa 18.01.2019, a to na základe vyúčtovania zmluvne dohodnutej odmeny na základe faktúry č. 20190001.

2. S poukazom na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

3. V zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení

osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

4. V zmysle § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

5. Žalobca si listom zo dňa 23.04.2019 uplatnil prostredníctvom právneho zástupcu nárok na účelne vynaložené trovy konania v podobe trov právneho zastúpenia žiadosťou zo dňa 17.04.2019 na Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré danú žiadosť postúpilo na Generálnu prokuratúru SR.. Žalovaná listom zo dňa 12.06.2019 uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody neuznala ani čo do základu.

6. S poukazom na ust. § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z.z. si uplatnil v zmysle § 18 ods. 3 cit. zák. nasledujúcu škodu pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia a hotových výdavkov v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v celkovej sume 2.148,31 €.

7. Žalovaný so žalobou nesúhlasil.

8. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

9. Z odpovede na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku v zmysle ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. zo dňa 12.6.2019 súd zistil, že Generálna prokuratúra SR po preskúmaní veci zistila, že v žiadosti nie sú uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, pre ktoré považuje žalobca vznesené obvinenie v trestnom konaní za nezákonné. To, že Ing. K. bol spod obžaloby prokurátora právoplatne oslobodený, ešte automaticky neznamená, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné a stalo sa právnym titulom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, ako sa mylne domnieva navrhovateľ. S poukazom na to, že základným predpokladom vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci sú nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Ďalším zákonným predpokladom priznania náhrady škody je uplatnenie riadneho opravného prostriedku voči nezákonnému rozhodnutiu a zrušenie právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda pre nezákonnosť príslušným orgánom. S poukazom na to, že v posudzovanej trestnej veci od ktorej si žalobca odvodzuje nárok na náhradu škody, nešlo o svojvoľný postup orgánov činných v trestnom konaní, ale o jediný možný a zákonný postup. Zdôraznil, že až vznesením obvinenia sa podozrivému priznávajú práva obvineného a až v tomto štádiu trestného konania disponuje oprávneniami, ktoré sú súčasťou jeho práv na obhajobu. Vo veci Ing. Z. K. nie je preukázaný základný predpoklad pre uspokojenie jeho nároku na náhradu škody a to, že vydanie označeného rozhodnutia ako nezákonného bolo v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Z týchto dôvodov neboli zistené zákonné podmienky pre uspokojenie nároku na náhradu škody uplatneného v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

10. Zo Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci uzavretej medzi Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Szárszoi, s.r.o. a Ing. Z. K. dňa 6.11.2015 súd zistil, že advokát sa zaviazal poskytovať klientovi právnu pomoc spočívajúcu s právnym zastupovaním klienta ako obvineného za prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) TZ s poukazaním na ust. § 138 písm. h) TZ a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 TZ vedenej na OR PZ B., odbor kriminálnej polície, ČVS: ORP-XX/X-VYS-HE-XXXX ako aj v prípadnom súdnom konaní. Zmluvné strany sa dohodli na paušálnej odmene vo výške 3.000,- € za celé trestné konanie do právoplatného skončenia veci. Klient je povinný zložiť zálohu vo výške 700,- € v deň podpisu tejto zmluvy. Zvyšok uhradí na základe vystavenej faktúry do 30 dní od skončenia veci.

11. Z rozsudku Okresného súdu B. č.k. 3T/93/2016-1139 zo dňa 15.5.2018 súd zistil, že podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd obžalovaného Ing. Z. K., nar. XX.X.XXXX v U., trvale bytom U. X spod obžaloby Okresného prokurátora v B. pre skutok kvalifikovaný ako prečin usmrtienia a prečin ublíženia na zdraví oslobodzuje, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

12. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 9To/50/2018-1172 zo dňa 5.12.2018 súd zistil, že podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora. Krajský súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že v prejednávanej veci bolo na mieste aplikovať vo vzťahu k obžalovanému Ing. Z. K. zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), keďže pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne zistenie skutkového stavu a zákonné spravodlivé rozhodnutie.

13. Z faktúry č.20190001 zo dňa 11.1.2019 súd zistil, že JUDr. Peter Szárszoi fakturoval Ing. K. sumu 2.300,- € s dátumom splatnosti 25.1.2019.

14. Z vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 3.7.2020 súd zistil, že čo sa týka právnej opodstatnenosti nároku žalobcu na náhradu škody vo výške 2.148,31 € stotožňujú sa s vyjadrením Generálnej prokuratúry zo dňa 12.06.2019. V tejto súvislosti poukázal tiež na judikáty a to Rozsudok NS SR č.k. 3Cdo 21/2007, Uznesenie NS SR č. k. 1Cdo 64/2008, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Lavrechov vs. Česká republika zo dňa 20.06.2013, sťažnosť č. 57404/08, rozhodnutie dovolacieho súdu vo veci 4MCdo 20/2009. Ďalej uviedol, že žalobca v svojej žalobe neuvádza, v čom konkrétne pochybil orgán činný v trestnom konaní pri plnení svojich zákonných povinností v procese dokazovania a hodnotenia dôkazov, ale poukazuje len na výsledok trestného konania, ako na dôkaz nezákonnosti, čo by však súd nemal akceptovať. V prípade, že by konajúci súd dospel k opačnému názoru a pokladal vydanie uznesenia o vznesení obvinenia za protiprávne s poukazom na neskoršie oslobodenie spod obžaloby, namietali výšku uplatnenej náhrady škody vo výške 2.148,31 € a majú za to, že žalobcovi je možné priznať právneho zastúpenia len nižšej výške a to s poukazom na § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., § 14 ods. 4 písm. a) cit. vyhlášky, § 14 ods. 6 cit. Vyhlášky. s poukazom na tieto citované ustanovenia majú za to, že žalobcovi nemožno priznať náhradu za úkon porada s klientom zo dňa 03.07.2017 nakoľko medzi touto poradou a predchádzajúcou poradou zo dňa 20.06.2017 sa neuskutočnil žiaden iný procesný úkon. Za spornú tiež považovali uplatnenú náhradu za úkony právneho zastúpenia počas hlavných pojednávaní konaných dňa 06.07.2017 a 07.07.2017 vo výške 201 €. Za tým účelom navrhli pripojiť trestný spis Okresného súdu B. sp.zn 3T/93/2016. Na základe uvedených skutočností navrhli, aby súd žalobu zamietol alternatívne, aby žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.862,43 €.

15. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 14.9.2022 (č.l. 75 a nasl.) súd zistil, že žalobca zotrváva na tom, že uznesenie o vznesení voči jeho žalobe bolo nezákonné s poukazom aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4 M Cdo 15/2009 zo dňa 18.08.2010, z ktorého odôvodnenia vyplýva ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré bolo zastavené, treba hľadať nielen v ustanovení čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 tohto základného zákona, teda v princípoch materiálneho právneho štátu. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Poukázal na to, že súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné (obdobné závery vyplývajú tiež z rozsudku Najvyššieho súdu SR spis. zn. 3Cdo 194/2010 zo dňa 30.03.2011) . na základe toho žiadal žalobe vyhovieť.

16. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 14.4.2022 uviedol, že v celom rozsahu trvajú na podanom návrhu. Čo sa týka výšky uplatňovaného nároku, ponechal to na rozhodnutie súdu.

17. Zástupca žalovaného uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na svojom písomnom vyjadrení.

18. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný čiastočne a preto žalobe v tomto rozsahu vyhovel. Predmetom konania je uplatňovaná náhrada škody žalobcom voči

žalovanému v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov.

19. Podľa § 1 písm. a) citovaného zákona tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

20. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

21. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

22. Podľa § 4 ods. 1 písm. g/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

23. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

24. Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

25. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

26. Podľa ust. § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

27. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

28. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

29. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

30. Súd mal v konaní za preukázané, že právnym titulom na základe ktorého si poškodený uplatňuje svoj nárok na náhradu škody je uznesenie povereného príslušníka OR PZ B., ČVS: ORP-XX/X-VYS-HE-XXXX vznesené obvinenie za prečin usmrtienia v zmysle ust. § 149 ods. 1, ods. 2 písm. A) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Rovnako z rozsudku Okresného

súdu B. sp.zn. 3T/93/2016 zo dňa 15.5.2018 má súd za preukázané, že žalobca bol oslobodený spod obžalovaný, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, ktoré rozhodnutie potvrdil aj rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 9To/50/2018 zo dňa 5.12.2018. Rovnako má súd za preukázané, že žalobcovi v súvislosti s vyššie uvedeným trestným konaním vznikli náklady spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 3.000,- €. Časť odmeny vo výške 700,- € bola právnomu zástupcovi uhradená dňa 6.11.2015 a zvyšná časť vo výške 2.300,- € bola uhradená dňa 18.1.2019 a to na základe vyúčtovania zmluvne dohodnutej odmeny na základe faktúry č. 20190001.

31. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zák. č. 514/2003 Z.z. účinného od 01.07.2004 a rovnako aj podľa predtým platného zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, účinného do 30.06.2004 (uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Mcd0 15/2009).

32. Podľa § 16 ods. 4 vyššie citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

33. Súd mal v konaní za preukázané, že poškodený ako obvinený po vznesení obvinenia za účelom jeho ochrany práv a právom chránených záujmov uzatvoril Zmluvu o poskytnutí právnej pomoci dňa 6.11.2015 s JUDr. Petrom Szárszoim, Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Szárszoi, s.r.o. pričom sa strany dohodli na paušálnej odmene vo výške 3.000,- €. Súd mal z pripojeného spisu OS B. 3T/93/2016 za preukázané, že právny zástupca žalobcu si vyúčtoval trovy vo výške 2.148,31 €. Celkove právny zástupca vykonal 17 právnych úkonov. Súd sa stotožnil s námietkami žalovaného, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 3.7.2020, pričom priznal žalobcovi náhradu za úkony obhajoby v celkovej sume 1.862,43 €, a v prevyšujúcej časti žalobu o sumu 285,88 € zamietol. Opätovne súd poukazuje na tú skutočnosť, že nárok žalobcu bol čiastočne opodstatnený a to, že zodpovednosť štátu za škodu je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť bez ohľadu na akékoľvek zavinenie a v tejto súvislosti platí pre ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v ustanovení článku 46 ods. 3 Ústavy SR, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v článku 1 ods. 1 Ústavy SR, teda v princípoch materiálnoprávneho štátu. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálno-právny štát musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. V tejto situácii nie je rozhodné ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodne podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

34. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 73,38% náhradu trov konania. O samotnej výške trov konania bude rozhodnuté v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.